

Julfirande.

Vi ringde in julen med en ringklocka i hemmet. Vi brukade gå i kyrkan. Men det var inte förrän jag blev litet äldre.

Julklapparna dansade in genom dörren. Det var någon osynlig hand, som kastade in dem. Vanligtvis var det min morbror. När jag var tolv år, vet jag att vi hade rim på paketen. Man fick mest nyttiga saker, men det var klrt någon leksak också.

Julgranen kläddes på lille julafton.

På julafton fick man bröd. som man själv rådde om. Det var ett ~~det var ett~~ matbröd och ett vetebröd. Det tyckte man ju var så märkvärdigt då. Så var det frukt, nmgon sur apelsin. Det var barnen, vad jag minns, som fick sin julhög. Man åt upp den genast på julafton.

Vi lekte med nötter. Nötter i händerne. Man höll några nötter i handem och frågade: "Kan ni gissa hur många?" Så la vi nötter på bordet och pekade ut en. En som inte hade sett, på vilken vi pekat, fick plocka. När han kom till deⁿ, som vi pekat på, skrek vi.

Jo för all del nog kläddes de ut sig. Utklädda ~~brna~~ brukade gå omkring och sjunga "Goder afton, goder afton både herre och fru." Då skulle de trakteras med lite frukt och så där vidare. De hade stjärngosse med också. Det var inte vid själva jul. Det var mer vid nyårafton.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ulma M153.

Ulma M 154.

ACC. N:R M. 11302 :2.

Slå katten ur tunnan.

Jag har hört talas om det. Det var sen jag blev stor. Jag var aldrig ute. Jag tyckte det var ett riktigt djurplågeri. Så jag kan inte säga något om det.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ulma M 155.